

РЕШЕНИЕ

№ 5003

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5041** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/ срещу решение от 29.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по н. а. х. д. № 7295/2012г. С решението си СРС, 7-ми състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 11011092 от 04.01.2012г. издадено от Директора на АДФИ – С., на Х. Х. Д., като незаконосъобразно, поради изтичане на абсолютната давност, предвидена в чл. 81, ал. 3, вр. чл. 81, ал. 1, т. 5, вр. чл. 2, ал. 2 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, вр. чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

Наведените касационни основания са за постановяване на обжалваното решение при нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата са изложени доводи във връзка с наведените касационни основания. Моли съдът да отмени решението. В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище да се потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1

ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения.

Към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК, за които съдът следи служебно, доколкото чл. 11 от ЗАНН по въпросите, касаещи давността, препраща към Наказателния кодекс /НК/. Изтекла е предвидената в закона абсолютна давност. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (в редакцията му към момента на извършване на твърдяното нарушение), вр. чл. 11 ЗАНН административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административнонаказателното производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 НК. Прилагането на нормата на чл. 81, ал. 3 НК не се изключва и от специалните норми на чл. 127в, ал. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, чл. 66, ал. 1 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки /НВМОП/ (отм.), противно на твърденията на касатора. Предвиденият в тези текстове срок е за образуване на административнонаказателно производство, а не е свързано с възможността за погасяване на административнонаказателното преследване поради изтичане на абсолютния давностен срок.

В случая административното нарушение е извършено на 10.02.2010г. видно от НП. Към датата на извършване на твърдяното нарушение абсолютната тригодишна давност - чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /редакция до изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ е изтекла на 10.02.2013г. Разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е материалноправна и за нея са приложими правилата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН - за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила в момента на извършване на нарушението, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби - прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С изменението на разпоредбата на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ДВ, бр. 26 от 2010г., в сила от 10.04.2010г./ се удължава срока от 2 на 3 години, а оттук и срока на абсолютната давност- от 3 години на 4 години и 6 месеца /чл. 81, ал. 3 НК/. В този смисъл изменението на разпоредбата чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е неблагоприятно за нарушителя и не може да се прилага за нарушения, извършени до 10.04.2010г.

С изтичането на давностния срок се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно към момента това правомощие следва да се счита погасено и доколкото то е свързано със самия процес и с неговата допустимост, изтичането на давността налага прекратяване на административнонаказателното производство. По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Същото се явява законосъобразно и следва

да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по н. а. х. д. № 7295/2012г.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: